

9ο Μήνυμα

Ο Ναός του Θεού Γεμάτος με τη Δόξα του Θεού

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Εξ 24:16, 40:34-35, Α΄ Βασ 8:10-11,
Πραξ 7:2, 55, Ιω 17:22, Εφ 3:21, Απ 5:13, 21:9-11

I. Η δόξα είναι μια ιδιότητα του Θεού, η έκφρασή Του, ο Θεός που εκφράζεται στη μεγαλοπρέπεια—Εξ 24:16, Πραξ 7:55.

II. Η δόξα του Θεού γέμισε τη σκηνή και τον ναό—Εξ 40:34-35, Α΄ Βασ 8:10-11:

A. «Τότε, η νεφέλη σκέπασε τη σκηνή τού μαρτυρίου, και δόξα του Κυρίου γέμισε τη σκηνή»—Εξ 40:34:

1. Η μέρα που η σκηνή εγέρθηκε ήταν σπουδαία, όταν η νεφέλη κατέβηκε και τη σκέπασε, και η δόξα του Θεού τη γέμισε—Εξ 40:2, 34-35:

α. Εκείνοι που μαζεύτηκαν γύρω από τη σκηνή του Μαρτυρίου μπόρεσαν να δουν τη νεφέλη, ενώ ο αρχιερέας που τελικά μπήκε στα Άγια των Αγίων μπόρεσε να δει την εσωτερική δόξα της σκηνής—Λευ 16:15, Εβρ 9:7.

β. Αυτό υποδεικνύει ότι, στην εμπειρία της εκκλησιαστικής μας ζωής, χρειάζεται να προχωράμε, εισερχόμενοι στη σκηνή—στον Χριστό ως την ενσωμάτωση του Θεού—για να απολαμβάνουμε τον άρτο στην τράπεζα και να μεσιτεύουμε στο θυσιαστήριο του θυμιάματος, ώστε να μπορούμε να βιώνουμε τη δόξα στο κατοικητήριο του Θεού—Εξ 40:34-35, Ιω 1:14.

2. Η σκηνή, που ήταν σκεπασμένη με τη νεφέλη και γεμάτη δόξα, αποτελούσε μια μεγάλη ευλογία για τους γιους του Ισραήλ. Όμως σήμερα έχουμε την πραγματικότητα της σκηνής, που εκείνοι είχαν μόνο ως τύπο—Ιω 14:2-3, 6, 10-11, 16-18, 20, 26, Εφ 2:18-22, 3:16-21.

B. «Η δόξα του Κυρίου γέμισε τον οίκο του Κυρίου»—Α΄ Βασ 8:11:

1. Ο ναός, που αποτελούσε τη συλλογική έκφραση και το κατοικητήριο του Θεού επί της γης, ήταν γεμάτος με τη δόξα του Θεού—Α΄ Βασ 8:10-11.

2. Η δόξα του Γιαχβέ γέμισε τον ναό Του, φέρνοντας τον Θεό, που ήταν στους ουρανούς, πάνω στη γη και ενώνοντας τη γη με τους ουρανούς—Α΄ Βασ 8:11.

3. Στη Γένεση 28 ο Ιακώβ ονειρεύτηκε ότι υπήρχε «μια σκάλα στηριγμένη στη γη, της οποίας η κορυφή της έφτανε στον ουρανό» (εδάφιο 12), και είπε ότι αυτή δεν ήταν «παρά οίκος τού Θεού» και «πύλη τού ουρανού» (εδάφιο 17):

α. Εκεί ο ουρανός κατέβηκε στη γη, και η γη ενώθηκε με τον ουρανό, μέσω εκείνης της σκάλας.

β. Αυτή η σκάλα αποτελεί τύπο του Χριστού, που ως ο Υιός του Ανθρώπου, με την ανθρώπινη φύση Του, είναι η σκάλα που στήθηκε στη γη και οδηγεί στον ουρανό, κρατώντας τον ουρανό ανοιχτό προς τη γη και ενώνοντας τη γη με τον ουρανό, για τον οίκο του Θεού, τη Βαιθήλ—Ιω 1:51, Γεν 28:19.

γ. Σήμερα ο ουράνιος Θεός κατεβαίνει στη γη, καθώς η γη ενώνεται με τον Θεό δια του Χριστού που κατοικεί μέσα μας—Κολ 1:27.

δ. Ο Θεός κατέβηκε από τον ουρανό, αλλά και η «σεκινά» δόξα Του γέμισε τον ναό—Α΄ Βασ 8:10-11.

III. Ο Τριαδικός Θεός είναι Θεός της δόξας—Πραξ 7:2, 55:

A. Ο Θεός είναι Θεός της δόξας—Πραξ 7:2, 55:

1. Όποτε εκφράζεται ο Θεός, αυτό αποτελεί δόξα. Ο Θεός είναι αόρατος, όμως όταν γίνεται ορατός, ο Θεός είναι δόξα—Εξ 13:21.

2. Ο Θεός της δόξας εμφανίστηκε στον Αβραάμ, τον κάλεσε και τον ξεχώρισε από τον κόσμο. Ο Αβραάμ ελκύστηκε και αιχμαλωτίστηκε απ' αυτή τη δόξα—Πραξ 7:2.

9ο Μήνυμα (συνέχεια)

- B. Στην προς Εφεσίους 1:17 ο Παύλος χρησιμοποιεί τη φράση «ο Πατέρας της δόξας»:
1. Ο Πατέρας της δόξας είναι ο Θεός που εκφράζεται μέσω των πολλών Του γιων—Εβρ 2:10.
 2. Ο τίτλος Πατέρας υπονοεί την αναγέννηση, και η λέξη «δόξα» υπονοεί την έκφραση. Επομένως, η φράση «ο Πατέρας της δόξας» υπονοεί αναγέννηση και έκφραση.
- Γ. Ο Χριστός, ο Υιός, και ο Θεός Πατέρας είναι όμοιοι στη δόξα—Ιω 17:5:
1. Ο Χριστός ο Υιός είναι το απαύγασμα της δόξας του Θεού. Ο Υιός είναι η λάμψη και η λαμπρότητα της δόξας του Πατέρα—Εβρ 1:3α.
 2. Ο Χριστός είναι ο Βασιλιάς της δόξας, ο Γιαχβέ των δυνάμεων (δηλαδή, των στρατευμάτων), ο ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός που ενσωματώνεται στον νικηφόρο, ερχόμενο Χριστό—Ψλ 24:7-10, Λκ 21:27, Μτ 25:31.
 3. Ο Χριστός είναι ο Κύριος της δόξας—Α΄ Κορ 2:7-8:
 - α. Ο Χριστός είναι η ζωή μας σήμερα και θα είναι η δόξα μας στο μέλλον—Κολ 3:4, 1:27.
 - β. Σε αυτή τη δόξα μάς κάλεσε ο Θεός, και θα μας φέρει εις αυτήν—Α΄ Πε 5:10, Εβρ 2:10.
- Δ. Η Α΄ Πέτρου 4:14 μιλάει για «το Πνεύμα της δόξας και του Θεού»:
1. Το Πνεύμα της δόξας είναι το Πνεύμα του Θεού.
 2. Το Πνεύμα της δόξας είναι το Πνεύμα, μέσω του οποίου ο Χριστός δοξάστηκε στην ανάστασή Του—Ρωμ 1:4.
 3. Αυτό καθαυτό το Πνεύμα της δόξας βρίσκεται στους δεινοπαθούντες πιστούς, στη δίωξή τους, για τον δοξασμό του αναστημένου και εξυψωμένου Χριστού, ο οποίος βρίσκεται τώρα στη δόξα—Α΄ Πε 4:13-14.
- IV. Η δόξα του Θεού σχετίζεται ουσιαστικά με την οικονομία του Θεού—Α΄ Τιμ 1:4, Εφ 1:10:**
- A. Ο αιώνιος στόχος του Θεού είναι να φέρει τους πολλούς γιους Του στη δόξα για την αιώνια συλλογική έκφραση, τη Νέα Ιερουσαλήμ—Εβρ 2:10, Α΄ Κορ 2:7, Εφ 1:5-6, 12, 14, Απ 21:7, 9-11.
- B. Ο Θεός μάς προόρισε να αποκτήσουμε τη δόξα Του, ώστε να μπορούμε να Τον εκφράζουμε. Έτσι, ο στόχος του προορισμού του Θεού είναι ο δοξασμός—Α΄ Κορ 2:7.
- Γ. Ο Θεός μάς δημιούργησε κατά την εικόνα Του σαν σκευή προς τιμή, ετοιμασμένα για τη δόξα. Προοριστήκαμε στην κυριαρχία Του να είμαστε δικά Του σκευή τιμής, για να εκφράζουμε αυτό που είναι ο Θεός στη δόξα—Γεν 1:26, Ρωμ 9:21, 23.
- Δ. Η λύτρωση του Χριστού έχει εκπληρώσει την απαίτηση της δόξας του Θεού—Ρωμ 3:23-25, Εβρ 9:5, βλ. Γεν 3:24.
- E. Μέσω του ευαγγελίου της δόξας του Θεού, ο Θεός μάς κάλεσε δια της αιώνιας δόξας Του και εις αυτήν—Β΄ Κορ 4:4, Α΄ Τιμ 1:11, Α΄ Θεσ 2:12, Α΄ Πε 5:10, Β΄ Πε 1:3.
- ΣΤ. Ο Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα κατοικεί μέσα μας ως η ελπίδα της δόξας—Κολ 1:27, 3:4, 11.
- Z. Καθώς αντικατοπτρίζουμε τη δόξα του Κυρίου, μεταμορφωνόμαστε στην εικόνα του Κυρίου από δόξα σε δόξα—Β΄ Κορ 3:18.
- H. Ο Θεός Πατέρας κινείται μέσα μας ως ο Θεός κάθε χάρις, ώστε να μπορούμε να συμμετέχουμε στην αιώνια δόξα Του και μάλιστα να γίνουμε η δόξα του Θεού—Α΄ Πε 5:10.
- Θ. Η δόξα του Θεού στην οικονομία Του συμπεριλαμβάνει το αποκορύφωμα της θείας αποκάλυψης—ο Θεός έγινε άνθρωπος ώστε ο άνθρωπος να γίνει Θεός στη φύση, τη

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

9ο Μήνυμα (συνέχεια)

ζωή και τη λειτουργία, αλλά όχι στη Θεότητα—Ιω 1:14, Ρωμ 8:3, 1:3-4, Κολ 3:4, Εβρ 2:10, Απ 21:10-11.

V. Στο κατά Ιωάννην 17:22 ο Κύριος Ιησούς προσευχήθηκε, «Κι εγώ τη δόξα που μου έχετε δώσει τους την έχω δώσει, για να είναι ένα καθώς εμείς είμαστε ένα»:

- A. Αφού προσευχήθηκε δια της αιώνιας ζωής για τα στάδια της ενότητας στο όνομα του Πατέρα (Ιω 17:6-13), αλλά και της ενότητας μέσω του αγιασμού δια του αγίου λόγου (Ιω 17:14-21), ο Κύριος προσευχήθηκε για το τρίτο στάδιο σχετικά με την ενότητα των πιστών, που είναι στη θεία δόξα για τη συλλογική έκφραση του Τριαδικού Θεού (Ιω 17:22-24).
- B. Δεδομένου ότι η δόξα, την οποία έδωσε ο Πατέρας στον Υιό, δόθηκε σε μας από τον Υιό, η γνήσια ενότητα είναι στη θεία δόξα—Ιω 17:22:
 - 1. Δόξα είναι η υιοθεσία που δόθηκε στον Υιό από τον Πατέρα, με τη θεία ζωή και φύση του Πατέρα, για να εκφράζεται ο Πατέρας στην πληρότητά Του—Ιω 17:1, 5, 22.
 - 2. Η δόξα έχει τέσσερις πτυχές: την υιοθεσία, τη ζωή του Πατέρα, τη θεία φύση του Πατέρα, και την έκφραση του Πατέρα στην πληρότητά Του. Αυτά τα τέσσερα ζητήματα αποτελούν τη δόξα που έχουμε εν τω Υιώ και που μας έχει δοθεί από τον Υιό—Εφ 1:5, 4:18, Α΄ Ιω 5:12, Α΄ Πε 1:4, Απ 21:9-11.
- Γ. Στο τρίτο στάδιο της ενότητας, οι πιστοί, έχοντας αρνηθεί πλήρως τον εαυτό τους, απολαμβάνουν τη δόξα του Πατέρα, που είναι ο παράγοντας της τελειοποιημένης ενότητάς τους, και έτσι εκφράζουν τον Θεό με έναν συλλογικό, οικοδομημένο τρόπο—Ιω 17:22:
 - 1. Μόνο στο τρίτο στάδιο της ενότητας θα είμαστε απόλυτα τελειοποιημένοι στην ενότητα, για να φανερώσουμε και να δοξάζουμε τον Κύριο.
 - 2. Θα έχουμε τη ζωή και τη φύση του Θεού, ακόμα και τον ίδιο τον Θεό, με σκοπό να γίνουμε η φανέρωση και η έκφραση του Θεού—Ιω 17:22.

VI. Στην προς Εφεσίους 3:21 ο Παύλος κηρύττει, «Σ' Αυτόν ας είναι η δόξα μέσα στην εκκλησία και στον Χριστό Ιησού σε όλες τις γενιές του αιώνα των αιώνων. Αμήν»:

- A. Κραταιωνόμαστε στον εσωτερικό μας άνθρωπο σύμφωνα με τα πλούτη της δόξας του Θεού. Αυτό υποδηλώνει ότι η δόξα του Θεού μπορεί να υφάινεται μέσα στους αγίους—Εφ 3:16, Β΄ Κορ 3:18.
- B. Στην προς Εφεσίους 3:21 η φράση «Σ' Αυτόν ας είναι η δόξα» υπονοεί ότι η δόξα του Θεού, η οποία έχει υφανθεί μέσα στους αγίους, επιστρέφει στον Θεό.
- Γ. Αυτή η δόξα έρχεται σε μας μαζί με τον Θεό και, αφού υφανθεί μέσα μας, επιστρέφει μαζί μας στον Θεό. Με αυτόν τον τρόπο ο Θεός δοξάζεται στην εκκλησία—Εφ 3:16-21.
- Δ. Μέσω αυτής της αμφίδρομης κυκλοφορίας, η εκκλησία, που είναι η απαρχή στο σύμπαν (Ιακ 1:18), παίρνει την πρωτοβουλία να δοξάζει τον Θεό:
 - 1. Η δόξα του Θεού υφάινεται στην εκκλησία, και ο Θεός εκφράζεται μέσα στην εκκλησία—Εφ 1:22-23, 2:21-22, 3:16-17, 19β.
 - 2. Η δόξα στην εκκλησία είναι προς τον Θεό, δηλαδή, ο Θεός δοξάζεται μέσα στην εκκλησία—Εφ 3:21.
 - 3. Ο Θεός θα δοξάζεται όχι μόνο σ' αυτήν την εποχή, την εποχή της εκκλησίας, αλλά και στην ερχόμενη εποχή, την εποχή της βασιλείας, όπως και στον αιώνα των αιώνων, που είναι η αιωνιότητα—Μτ 6:13, 29, Ρωμ 16:27, Απ 5:13, 21:10-11.
 - 4. Προκειμένου να δοξαστεί ο Θεός σε όλους τους αιώνες, από τον παρόντα αιώνα μέχρι και την αιωνιότητα, θα πρέπει να δοξάζεται στην εκκλησία και εν Χριστώ—Εφ 3:21.

9ο Μήνυμα (συνέχεια)

VII. Ένα εξαιρετικό χαρακτηριστικό της Νέας Ιερουσαλήμ είναι ότι έχει τη δόξα του Θεού, την έκφρασή Του—Απ 21:11, 23:

- A. Η Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι η συλλογική έκφραση του Θεού στην αιωνιότητα, φέρει την εμφάνιση του Θεού, εκφράζοντας την εικόνα του Θεού στη δόξα Του—Απ 21:10-11, 4:3.
- B. Ολόκληρη η πόλη της Νέας Ιερουσαλήμ φέρει τη δόξα του Θεού, η οποία είναι ο ίδιος ο Θεός που ακτινοβολεί μέσω αυτής—Απ 21:11α:
1. Η δόξα του Θεού είναι το περιεχόμενο της Νέας Ιερουσαλήμ, επειδή, ολόκληρη η πόλη είναι εντελώς γεμάτη από τη δόξα Του. Αυτό υποδεικνύει ότι η Νέα Ιερουσαλήμ είναι ένα σκεύος για να περιέχει τον Θεό και να Τον εκφράζει.
 2. Η δόξα του Θεού είναι στην πραγματικότητα η φανέρωση του ίδιου του Θεού. Έτσι, το ότι η άγια πόλη είναι γεμάτη με τη δόξα του Θεού σημαίνει ότι ο Θεός φανερώνεται σε αυτήν την πόλη.
- Γ. Η δόξα του Θεού, ο Θεός που εκφράζεται, φωτίζει τη Νέα Ιερουσαλήμ, λάμποντας μέσα από το τείχος από ίασπη—Απ 21:23, 18α:
1. Το φως της Νέας Ιερουσαλήμ είναι σαν πέτρα ίασπη, καθαρή σαν κρύσταλλο—Απ 21:11β.
 2. Η δόξα του Θεού λάμπει στον Χριστό, τον Αμνό, σαν λύχνος μέσα από το τείχος της αγίας πόλης—Απ 21:23, 18α.
- Δ. Ο Θεός είναι η Νέα Ιερουσαλήμ. Το να δοξάζουμε τον Θεό σημαίνει να Τον λαμβάνουμε ως τη Νέα Ιερουσαλήμ και να δίνουμε όλη τη δόξα σ' Αυτόν—Απ 21:22, Ρωμ 15:5-7:
1. Το να δοξάζουμε τον Θεό σημαίνει να γινόμαστε μέτοχοι στη Νέα Ιερουσαλήμ—Απ 3:12, 21:11.
 2. Μόνο όταν εκφράζουμε τον Θεό στη Νέα Ιερουσαλήμ, δοξάζεται ο Θεός αληθινά σε όλο το σύμπαν—Ρωμ 16:27, Α΄ Κορ 10:31.
- Ε. Όντας η Νέα Ιερουσαλήμ, θα είμαστε για τον έπαινο της δόξας του Θεού—Εφ 1:12:
1. Στην αιωνιότητα όλοι οι γιοι του Θεού θα είναι πλήρως διαποτισμένοι με τον Θεό και θα εκφράζουν τον Θεό—Εβρ 2:10.
 2. Ο Θεός θα εκφράζεται μέσω των δοξασμένων γιων Του. Αυτός ο Θεός που εκφράζεται είναι δόξα—Απ 21:7.
 3. Όλοι οι άγγελοι και όλα τα θετικά πράγματα στο σύμπαν θα δοξάζουν τον Θεό που εκφράζεται. Έτσι, εμείς, οι δοξασμένοι γιοι του Θεού, θα είμαστε για τον έπαινο της δόξας Του—Εφ 1:12.